



Ter gedachtenis aan

Euphemia Johanna Engelbertink

weduwe van

Hermannus Johannes Zegger

Geboren te Rossum 2 september 1894.
Na het ontvangen van het H. Sacrament
der zieken overleden 16 augustus 1979
in het St. Elisabethverpleeghuis te
Delden. Begraven 20 augustus d.o.v. op
het parochieel kerkhof te Borne.

Zeven jaar na het overlijden van haar man moest zij wel - ofschoon met tegenzin - opgenomen worden in het verpleeghuis. Samen hadden zij op hun manier gelukkig geleefd op hun vervallen boerderijtje. Zij waren tevreden geweest met een sober bestaan.

Zij maakten zich niet druk om al die dingen waaraan wij vaak zoveel waarde hechten en die wij onrustig najagen. Zij leefden hun eigen leven volgens hun eigen aard. Daarom kwamen zij bij velen „eigenaardig” over. Men vond hen onbegrijpbaar en moeilijk te benaderen, wat hen eenzaam maakte. Overigens hadden zij een goed hart en schonken vertrouwen aan diegene van wie zij aanvoelden dat hij het ook goed met hen meende. En zo heeft Bernard vee

goeds voor hen kunnen doen. In het verpleeghuis bleef zij een gesloten vrouw. Maar, met een enkel woord soms en met een glimlach toonde zij haar dankbaarheid voor wat men voor haar deed. Zij voelde blijkbaar aan dat God niet veel woorden nodig heeft om ons te begrijpen.

Daarom ging zij graag naar de kapel om zo maar bij Hem te zijn of te luisteren naar Zijn woord en zo zijn goedheid te ervaren. Die goedheid van God moge - mede door ons gebed - nu in alle volheid over haar komen.

Zij leeft bij God.